

— otettava huomioon, ettei kyseisen sopimusehdon kohtuuttomuutta saada sulkea pois yksinomaan sillä perusteella, että kuluttajalle on ennen sopimuksentekoa annettu yleiset tiedot välimiesmenettelyn ja yleisessä tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin välisistä eroista.

Jos kyseinen tuomioistuin tällöin toteaa kyseisen sopimusehdon kohtuuttomaksi, sen on tehtävä tästä kaikki kansallisen oikeuden mukaiset päätelmät varmistaakseen, ettei kyseinen sopimusehto sido kyseistä kuluttajaa.

(¹) EUVL C 336, 16.11.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 13.2.2014 (Tribunal Arbitral necessárium (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Merck Canada Inc. v. Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthon BV ja Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

(Asia C-555/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artiklassa tarkoitettu kansallisen tuomioistuimen käsite — Tribunal Arbitral necessárium — Tutkittavaksi ottaminen — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 13 artikla — Lääkkeiden lisäsuojatodistus — Todistuksen voimassaoloaika — Yksinoikeuden enimmäisaika)

(2014/C 184/12)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral necessárium

Asianosaiset

Hakija: Merck Canada Inc.

Vastapuolet: Accord Healthcare Limited, Alter SA, Labochem Ltd, Synthon BV ja Ranbaxy Portugal – Comércio e Desenvolvimento de Produtos Farmacêuticos, Unipessoal Lda

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunal Arbitral necessárium – Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 (kodifioitu versio) (EUVL L 152, s. 1) 13 artiklan tulkinta – Todistuksen voimassaoloaika – Yksinoikeusaika, joka voi olla yli 15 vuotta kyseisen lääkkeen ensimmäisen unionissa myönnetyn myyntiluvan myöntämispäivästä laskettuna

Määräysosa

Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 13 artiklaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että patentin- ja lisäsuojatodistuksen haltija voi vedota kyseisen 13 artiklan perusteella laskettuun lisäsuojatodistuksen koko voimassaoloaikaan tilanteessa, jossa sillä tällaisen voimassaoloajan nojalla on vaikuttavan aineen osalta yli 15 vuoden yksinoikeus siitä hetkestä lukien, kun lääkkeelle, joka koostuu tästä vaikuttavasta aineesta tai joka sisältää sitä, myönnetään unionissa ensimmäinen myyntilupa.

(¹) EUVL C 15, 18.1.2014.